

ת"פ 4285/11/15 - מדינת ישראל נגד פארס עבדאללה

בית משפט השלום בעכו

04 נובמבר 2015

ת"פ 4285-11-15 מדינת ישראל נ' עבדאללה (עציר)

מת 4389-11-15

לפני כבוד השופטת אביגיל זכריה
המאשימה
נגד
הנאשם
מדינת ישראל
פארס עבדאללה (עציר)

נוכחים:

ב"כ המאשימה - עו"ד אתי שרון

הנאשם - הובא

הסנגור - עו"ד פיראס עבד

[פרוטוקול הושמט]

גזר דין

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירה של כניסה לישראל שלא כחוק, עבירה לפי סעיף 12(1) לחוק הכניסה לישראל, התשי"ב-1952.
2. מכתב האישום עולה כי מדובר בנאשם, תושב הרשות הפלשתינאית, אשר ביום 29/10/15 נמצא שוהה בשטח מדינת ישראל מבלי שהיה ברשותו היתר כניסה ושהייה כדין.

טיעוני הצדדים

3. ב"כ המאשימה בטיעוניה לעונש בפניי טען כי בשים לב לתקופה הספציפית בה אנו מצויים בימים אלה, בה חלה הסלמה משמעותית באירועי טרור כלפי אזרחי מדינת ישראל בכל רחבי הארץ וכאשר חלק ניכר מהמפגעים הינם שוהים בלתי חוקיים - יש מקום להחמיר בעונשם של שוהים בלתי חוקיים המצויים בארץ.

עוד נטען כי מאחר וכניסת השוהים הבלתי חוקיים מוסיפה נטל משמעותי וניכר על כוחות הביטחון בכל רחבי הארץ הרי שבקביעת העונש המתאים יש להתייחס לא רק לנזק שנגרם בפועל מכניסתו הלא חוקית של הנאשם אלא גם לנזק שעלול היה להיגרם.

עוד הפנה ב"כ המאשימה לפס"ד אלהרוש אשר על פיו המתחם נע בין מאסר על תנאי ל- 5 חודשי מאסר כשהדברים נתונים לשינוי על פי המצב הבטחוני הקיים במדינה.

משכך, עותרת המאשימה להטיל על הנאשם עונש מאסר בפועל שלא יפחת מחודש וכן מאסר על תנאי.

4. מנגד, טען הסניגור כי הלכת אלהרוש קבעה כי המתחם מתחיל ממאסר מותנה ואין מקום להגביה את רף הענישה כך שיתחיל ממאסר בפועל.

עוד הטעימה ההגנה כי מדובר באדם נשוי שמתגורר עם הוריו וחמשת אחיו וכי כניסתו לישראל הייתה אך ורק לצורכי עבודה בעקבות המצב הכלכלי ששורר באזור מגוריו. עוד נטען כי אין בטיעון הכללי כדי לסתור את הנתון לפיו הנאשם הספציפי נכנס לישראל לצורכי עבודה בלבד ללא עבירות נלוות.

הסניגור הפנה לפסקי הדין שניתנו על ידי ביהמ"ש המחוזי בחיפה בעפ"ג 46537-10-15 מיום 29.10.15 ובעפ"ג 63731-10-15 מיום 1/11/15 וביקש לגזור מהם את הקביעה שאין בעצם האירועים האחרונים כדי לשנות את מתחם הענישה שנקבע בהלכת אלהרוש וכי באותם פסקי דין לא מצא בית המשפט המחוזי להתערב בקביעות של בתי משפט קמא אשר בחלקם הסתפקו בימי מעצר ספורים לנאשמים אחרים בנסיבות דומות.

בסופו של יום טענה ההגנה כי מעצרו של הנאשם עד כה, בצירוף עונש צופה פני עתיד, די בו כדי להלום את העונש הראוי במקרה זה.

דין והכרעה

5. בהתאם לתיקון בית המשפט נדרש לבחון מהו הערך המוגן אשר נפגע על ידי ביצוע העבירה נשואת כתב האישום. הערך המוגן, אשר נפגע כתוצאה מביצוע העבירה בתיק זה, הינו בטחון המדינה ובמידה מסוימת גם השמירה על בטחון תושביה. בכניסתם של תושבי הרשות הפלשתינאית שלא כדין לתחומי המדינה טמונה מסוכנות פוטנציאלית לביטחונה ולביטחון תושביה - שלאחרונה מקבלת תוכן ממשי וקונקרטי במסגרת גל הטרור הנוכחי.

ברי כי מידת המסוכנות או אפקט ההרתעה הנדרש במסגרת ההליך הפלילי עלולים להיגזר בין היתר גם מהמצב הבטחוני הנתון בכל נקודת זמן ואין דין ימי רגיעה כדין ימי גל טרור.

הדברים מוצאים ביטוי חוזר ונשנה בפסיקת ביהמ"ש העליון ובעניין זה ניתן להפנות לרע"פ 3677/13 **אלהרוש נ' מ"י** וממילא גם בפסיקת ביהמ"ש המחוזי בחיפה אליה הפנה הסניגור המלומר אשר רק ביום 29/10/15 חזר על האמור בהלכת אלהרוש במסגרת עפ"ג 46537-10-15.

יצוין, כי מקובלת עליי עמדת ב"כ המאשימה כי ישנן תקופות בהן הסיכון הביטחוני מוגבר, ממילא מתעצם הסיכון הטמון העבירה מסוג זה והדברים עשויים לקבל ביטוי מתאים בקביעת מתחם הענישה והטלת העונשים הספציפיים ובעריכת האיזון המתאים בין הענישה הפרטנית וההרתעה הכללית - תכלית שעומדת בפני עצמה בבסיס דיני העונשין - והכל תוך בחינת כל מקרה לגופו ובפריזמה של הנאשם הספציפי.

אין בידי לקבל את עמדת ההגנה כי הסיכון הביטחוני אין בו כדי להוות פרמטר בעת עריכת האיזון המתאים ובחינת העונש ההולם במסגרת מתחם הענישה הקיים. דומה כי כלל האירועים המתרחשים בימים אלו ממש מדברים בעד עצמם. ואולם יובהר כי אין באמור כדי להצדיק בנקודת זמן זו חריגה ממתחם הענישה אלא קביעת עונש במסגרת המתחם שיהלום את נסיבות המקרה ואת צורכי ההרתעה. לטעמי ברי כי הנתון לפיו נאשם ספציפי לא גרם לאירוע בטחוני אין בה להוביל לקביעה כי רכיב ההרתעה ליחיד ולרבים - אינו תקף בעניינו, שאחרת כלל לא היינו נדרשים להעמדה לדין והטלת עונשים על שוהים בלתי חוקיים. העבירה שנעברה על ידי הנאשם - כניסה לישראל שלא כדין וגם בהעדר עבירות נלוות - היא לבדה מצדיקה הטלת עונש הנופל במסגרת מתחם הענישה על פי שיקול דעתו של השופט היושב בדין ותוך התחשבות בנסיבות פרטניות וכלליות כפי שקובע תיקון 113.

עוד יצוין כי קראתי בקפידה רבה את פסקי הדין שהוצגו על ידי בית המשפט המחוזי בעת האחרונה בתיקים דומים ולא מצאתי כי נקבעה בהם חריגה ממתחם הענישה כפי שנקבע בהלכת אלהרוש וברוב המקרים אישרו את החלטות בתי המשפט קמא בהיותן נופלות בטווחי מתחם זה ואינו חורגות מגדר הסביר, כל מקרה על פי עניינו.

6. ולגופו של עניין:

בנסיבותיו של תיק זה, משלא הובאו בפניי נסיבות חריגות, הגעתי לכלל מסקנה כי מתחם הענישה בתיק זה ביחס לנאשם נותר במסגרת המתחם שנקבע בהלכת אלהרוש ואולם אין הדבר בהכרח אומר כי יש להסתפק במתחם התחתון של הענישה. דווקא בשים לב לעמדת ביהמ"ש המחוזי בערעורים שהוצגו בפניי בתיק 46537-10-15 בו צוין כי ימי המעצר שנקבעו על ידי ביהמ"ש קמא היו על הצד הנמוך ברף התחתון - הרי שיש מקום להורות על מאסר בפועל.

עוד יצוין כי לאחרונה ניתנה שורה של פסקי דין על ידי ביהמ"ש השלום בעכו מהם עולה כי בנקודת זמן זו דורשת תכלית ההרתעה הטלת מאסרים בפועל, גם אם בשיעור מתון- אשר עליהם לא הוגש ערעור.

ראו לדוגמא: ת.פ. 54610-10-15 מ"י נ' ג'אסר תורכמאן בו נגזרו 20 ימי מאסר בפועל; ת.פ. 48327-10-15 מ"י נ' עאיד קלאוה בו נפסקו 31 ימי מאסר בפועל; ת.פ. 48278-10-15 מ"י נ' ענאן עצאצעה בו נפסקו 31 ימי מאסר בפועל; ת.פ. 54985-10-15 מ"י נ' ג'ד אבו ערה ואח' בו נפסקו 31 ימי מאסר בפועל.

7. במסגרת קביעת העונש המתאים בתיק זה נתתי דעתי גם להודאת הנאשם בהזדמנות הראשונה כשיקול

לקולא.

8. לאחר שנתתי דעתי לפסיקות שכבר ניתנו לאחרונה לרבות ע"י ערכאת הערעור ולאחר ששקלתי את ענייניו של הנאשם הספציפי שבפניי אני מטילה על הנאשם את העונשים הבאים:

1. מאסר בפועל לתקופה של 21 יום מיום מעצרו שהוא 29/10/15.

2. מאסר על תנאי לתקופה של שלושה חודשים למשך שלוש שנים מיום שחרורו מהמאסר והתנאי הוא כי לא יעבור עבירה בה הורשע בתיק זה, ויורשע בגינה כדין.

זכות ערעור תוך 45 יום.

ניתן והודע היום כ"ב חשוון תשע"ו, 04/11/2015 במעמד הנוכחים.

אביגיל זכריה , שופטת